

Arabella McIntyre-Brown

FLOSS AND THE CIRCUS

**

FLOSS , ȘI CIRCUL

**

Ediție bilingvă

Ilustrații de Andreea Chele

Traducere din limba engleză
de Matilda Savu

Bored Already

Sometimes I REALLY HATE MY FAMILY!!!!

There's something going on, and they're not telling me. It's a conspiracy. They're all in it, and they're keeping me OUT of it. They give each other sneaky little smiles when they think I'm not looking. They hide things when I come through the door. They stop talking when I come into a room. But when I ask what's the big secret... Dad and Robert and Granny Dido turn big innocent eyes on me and say 'Nothing, Thea, really!'

Tudor doesn't know. He's only eight, my kid brother, so they haven't told him either. But he doesn't care.

It's DRIVING ME NUTS.

Sorry – I should say who we are. We're the Thimble family, and we live in Hay, a mountain village in Transylvania. My mum died when I was only three, so it's just my dad and Granny Dido and us three kids. That's my annoying brother Robert, who's nearly twenty-one, then me, then my irritating brother Tudor, who's eight.

I'm twelve, and my dog Cariad is eighteen months old. I'm not sure how old the cats are. Farthing and Shilling, they're called. They're not kittens, and they're not old. They're perfect.

Deja m-am plictisit

Câteodată chiar ÎMI URĂSC FAMILIA!!!!

Se întâmplă ceva și nu-mi spun ce. E o conspirație. Și toți sunt părtași, numai pe mine mă lasă în ceață. Își aruncă zâmbete pe furiș când cred că nu mă uit. Ascund chestii când intru eu pe ușă. Se opresc din vorbit când intru în cameră. Dar când îi întreb ce-i cu secretomania... tata și Robert și bunica Dido întorc spre mine niște ochi mari și inocenți și spun „Nimic, Thea, serios!“.

Tudor nu știe. Fratele meu mai mic are numai opt ani, așa că nu i-au spus nici lui. Doar că lui nu-i pasă.

Pe mine, în schimb, ASTA MĂ SCOATE DIN MINȚI.

Scuze – ar trebui să spun cine suntem. Noi suntem familia Degețel și locuim în Fân, un sat de munte din Transilvania. Mama a murit când eu aveam trei ani, așa că am rămas doar tata, bunica Dido și noi, trei copii. Adică enervantul de Robert, care are aproape douăzeci și unu de ani, eu și sâcâitorul de Tudor, care are opt ani.

Eu am doisprezece ani și câinele meu, Cariad, are optsprezece luni. Pisicile nu știu ce vârstă au. Le cheamă Bănuța și Gologan. Nu sunt tocmai pisoi, dar nici bătrâne nu sunt. Sunt exact așa cum trebuie.

So that's us. There was another dog, a ball of black fluff called Floss, but he's now living in London. It's a long story, for another time.

Deciăștia suntem noi. Mai era un câine, un pămătuț de blăniță neagră pe nume Floss, dar el e la Londra acum. E o poveste lungă, pentru altă dată.

It's the beginning of July, school is over until September, and our house is chaos. Robert is going to France for three months to pick fruit, and next week Tudor is going off to the seaside with his best friend Vladut for three weeks. Even Dad is going away – something to do with work and a special project. It's so dull.

So in a week's time it'll just be Granny Dido, and Cariad, and the cats, and me. It's going to be so BORING. Lots of my friends are going away for their holidays too, so I'm going to go mad staring at the clouds and wishing Cariad and I were somewhere exciting.

Nothing ever happens in this village. At least nothing ever happens to me. Not since Floss left.

There's a boy I quite like. Ciprian. Chip. He lives at the other end of the village. He's cute, with blond hair and eyes the colour of toffee, and long eyelashes, and long long legs. But he's always with that girl Dalia or making drums out of old rubbish. I don't think he knows I exist. I'm just not cool enough.

PLEASE let something HAPPEN!!!

E începutul lui iulie, școala nu se reia decât în septembrie și la noi în casă e haos. Robert pleacă în Franța pentru trei luni, la cules de fructe, și săptămâna viitoare Tudor se duce la mare cu prietenul lui cel mai bun, Vlăduț, pentru trei săptămâni. Până și tata pleacă – ceva cu serviciul și cu un proiect special. Ce plictiseală!

Așa că peste o săptămână o să fim doar bunica Dido, Cariad, pisicile și cu mine. O să fie așa de PLICTISITOR! O grămadă de prieteni de-ai mei pleacă și ei în vacanță, așa că o să-mi pierd mințile uitându-mă după nori și dorindu-mi ca eu și Cariad să fim într-un loc unde-i rost de distracție.

Nu se întâmplă niciodată nimic în satul ăsta. Cel puțin nu mie. Nu de când a plecat Floss.

E un băiat care-mi place. Ciprian. Cip. Stă în celălalt capăt al satului. E drăguț, cu părul blond și ochi de culoarea caramellei, cu gene lungi și picioare lungi de tot. Dar e mereu cu fata aia, Dalia, sau își face tobe din tot felul de vechituri. Nici nu cred că știe că exist. Nu sunt suficient de interesantă pentru el.

TE ROG, fă să se ÎNTÂMPLE ceva!!!

Still Bored

‘Thea!’

Now what does Granny Dido want? Since everyone left, I’m the only one she can torment.

‘Thea? Where are you, girl? I’ve got a job for you!’

Granny Dido doesn’t give up. I’d better go and see what it is.

Downstairs, Granny D is standing by the kitchen table. On the table is a basket. I lift the red and white cloth covering whatever’s inside.

‘What’s this, Gran?’

Granny Dido tugs the cloth out of my hand and tucks it in carefully. ‘Nosey child. Eggs, milk, cheese, lettuce, caraway tea, and a cherry cake. Can you take this to the new people in the Coltea house? They arrived earlier this morning.’

Granny D now has the job of managing our cousins’ house for holiday tenants. Our cousins, the Coltea family, moved to the city but they’re keeping the house to make some money from tourists. They pay Granny D a few lei to look after the place. Which means I get to clean the house and run the errands because Granny D is in charge, and I’m cheap. Honestly...

Tot plictisită

— Thea!

Acum ce-o mai vrea bunica Dido? De când a plecat toată lumea, sunt singura pe care mai poate s-o chinuiască.

— Thea? Unde ești, copilă? Am o treabă pentru tine!

Bunica Dido nu se lasă. Mai bine mă duc să văd ce vrea.

La parter, bunica D e în picioare, lângă masa din bucătărie. Pe masă e un coș. Ridic pânza cu roșu și alb care acoperă ce-o fi înăuntru.

— Ce-i asta, bunico?

Bunica D îmi smulge pânza din mână și o așază bine peste coș.

— Ia nu-ți mai băga nasul! Ouă, lapte, brânză, salată verde, ceai de chimen și prăjitură cu cireșe. Le duci tu la casa familiei Colțea? Au venit niște oameni noi în dimineața asta.

Bunica D are grijă acum de casa verilor noștri, care e de închiriat pentru vacanță. Verii noștri, familia Colțea, s-au mutat la oraș, dar păstrează casa ca să mai poată câștiga niște bani închiriind-o turiștilor. Îi dau câțiva bani bunicii D ca să aibă grijă de casă. Ceea ce înseamnă că mie îmi revine să fac curat și să mă ocup de tot felul de mărunțișuri, pentru că bunica D e șefa și nu o costă nimic să îmi dea chestii de făcut. Pe bune acum...

‘Don’t sigh like that,’ she says with a smile. ‘It’s a beautiful day, and the walk will do you good. You’re always saying you’re bored.’

‘Taking a basket to a bunch of tourists isn’t very exciting,’ I mutter.

Granny Dido grins. ‘You’ll like these tourists, I promise.’

‘Hmmp,’ I snort. Granny D laughs and hands me the basket.

At the door I whistle for Cariad. His black ear comes round the corner first, then his white ear and his grinning face. He always cheers me up. Cariad is

— Nu mai ofta atât, surâse ea. E o zi frumoasă și mersul o să-ți priască. Că și-așa te plângi mereu că te plictisești.

— Să duc un coș unor turiști nu e cine știe ce distracție, bombăn eu.

Bunica Dido zâmbește larg.

— Turiștii ăștia o să-ți placă, promit.

— Hmmm, pufnesc eu.

Bunica D râde și îmi întinde coșul.

La ușă fluier după Cariad. Urechea lui neagră apare prima de după colț, apoi apar urechea albă și fața lui care parcă zâmbește. Mereu mă înveselește. Cariad e

